

Vodja Zdravstvenega doma
med. univ.

dr. Josip Vrtovec

Maribor, Tattenbachova ul. 2
ord. od 9-10 in od 2-4.

mimoidočim čipke. Zadnja leta se je preživljala na ta način, da je prodajala zadnje ostanke svoje nekoč knežnje opreme.

Prvič so ugotovili v Petrogradu ob priliki nekega dvornega plesa izredno podobnost omenjene gospe s carico.

Leta 1902 je uporabil tedajni notrajni minister Plehve, ki je bil umorjen dne 28. julija 1904 v Petrogradu, podobnost Malyginove s carico za osebno varnost vladarice. Z dovoljenjem carja je dovolil caričini dvojnici, da je igrala pri raznih javnih prireditvah in slovesnostih vlogo carice, kar je znatno olajševalo službo tajne policije. Baš tedaj so bili revolucionarji, takozvani nihilisti, na višku razvoja in je bilo zelo težavno, ugotoviti število članov. Nihilistom so pripadale osebe iz najvišjih krogov plemenitnikov, najvišjih uradnikov, študentov in navadnih delavcev. Nikdo ni znal, od koga je bil naperjen atentat, četudi se je gibal carski par sredi med člani dvorne družbe. Glede osebe caričine dvojnice so vsi o zadevi poučeni molčali.

Gospa Malygin je izginila iz dvorne družbe, in je imela nalogo, da je v razburkanih časih igrala v javnosti carico, ako ni bila res resnična navzočnost vladarice potrebna. Edino šef tajne policije je znal za skrivnostno nalogo gospe Malygin. Celo njegovi nastavljenici, kakor je on sam potrdil po revoluciji v francoskem časopisju, niso niti slutili, da ne čuvajo življenja carice, ampak le njene dvojnice.

O francoski kraljici Mariji Antoinetti, katero je zadela usoda obglavljenja ob izbruhu francoske revolucije, tudi trdijo, da je imela dvojnico, ki jo je zastopala ob raznih svečanostih in nobeden navaden Francoz ni slutil, da se skriva za kraljico le njena dvojnica.

Dvojnici ruske carice pred boljševiško revolucijo ni grozila nikdar nevarnost, pač pa bi jej bila skoraj postala njena podobnost s carico usodna po prevratu. Kmalu po umoru carske družine, ko so krožile med narodom razne govorice o čudežni rešitvi carja in njegovih, je zagledal na ulici gospo Malygin eden od svoječasnih uslužbencev na carskem dvoru. Pri pogledu na caričino dvojnico je zagnal hrup na cesti in je trdil z vso gotovostjo, da je prepoznana mrtvico proglašena carica, katero je videl tisoč- in tisočkrat. Gospo Malygin bi bila množica skoraj linčala. V zadnjem hipu jo je rešilo vojaštvo, ki jo je odvedlo na komisarijat. Še le tamkaj so ugotovili, da gre za dvojnico carice, o kateri se je pod carjem mnogo šušljalo, a ni znal nikdo kaj pravega. Sedaj je končala na žalosten način tudi gospa Malygin, ki je bila ena najbolj zanimivih osebnosti na carskem dvoru.

Vinske sode, rezan in tesan les, bukova drva, cepano in žagano kolje prodaja ali zamenja za dober vinski mošt Gnilšek v Mariboru, Razlagova ulica 25.

Rešite kmeta?

Toliko se govori in piše o zaščiti kmeta, stori pa se malo, a nič takega, kar bi res pomagalo. Zakon o zaščiti kmeta preneha dne 20. oktobra. Izkazal se je, kakor so izjavljali strokovnjaki, zbrani pri trgovinskem ministru, kot slab in ga ne bo mogoče še dalje vzdržati. Kaj pa potem?

No, med tem, ko se pogovarjajo, kako bi kmeta rešili, pa padajo cene kmetijskim pridelkom, da se komaj vožnja s polja in na postajo splača. Vse delo, vsi stroški, ki obremenjujejo zemljo, kot obresti, davki, vzdrževanje delovnih moči, vse to je ostalo neplačano! Poglejmo cene živini! 1 kg senastane isto kot 1 kg žive teže živine. Ali ni to smešno-žalostno do skrajnosti?! Kmet ima svoje obveznosti napram državi, to so davki, napram onim, kjer je zaradi razmer dolžen ostal — celo večje obveznosti, kakor v dobrih časih. Kako naj jih zmore? Kmet ne zna delati čudežev, da bi pri takih razmerah lahko zadostil svojim obveznostim. Usmiljenja pa nikjer. Rubež za rubežjo grozi, pa ne le nekaterim, vedno več jih je, ki si ne morejo več pomagati. Kajti letos je tudi slaba letina, suša je uničila krmo, koruzo, fižol, tu in tam tudi še krompir. Celi okraji so uničeni po toči. Nujno je, da se poskrbi vsaj za to, da ne bodo ljudje trpeli lakote! Kar se pa tiče njih obveznosti, bo treba pa čakati.

Istočasno, ko so padle cene kmetijskim pridelkom na najnižjo stopnjo, ki je sploh mogoča, pa rastejo cene vsemu drugemu. Na tržišču kovin so cene porastle okoli 30%, pri obleki 15%, pri surovinah za obleko celo 80%, kakor piše neka tovarna v Zagrebu, pri špeceriji se zvišujejo cene zaradi nižjega tečaja dinarja, ali pa zaradi novih, zvišanih trošarin, oziroma davkov.

Razlika med ceno, kar kmet prodaja, in ceno, ki jo mora plačati za to, kar rabi, je tako velika, da je uničila kupno moč kmeta. Kmet bi moral denar kopati, kovati ali krasti, ker za svoje pridelke ga ne dobi več, da bi zadostil vsem bremenom, ki ga težijo in bi mogel kupiti, kar potrebuje.

Kje je torej pomoč? Cene potrebščinam, ki jih kmet kupuje, se ne bodo znižale, pač pa rastejo. Zato od te strani ni upati nobene pomoči. Bremena, davčna in druga, se ne zmanjšujejo in tudi ni upati, da bi se. Edina pomoč je torej samo še povišanje cen kmetijskim pridelkom in živini. To povišanje cen doseči, to mora biti danes glavna naloga onih, ki imajo oblast in vodijo finančno gospodarstvo države. Ako se to ne doseže, bo kmeti stan uničen, z

njim pa vse narodno in državno gospodarstvo.

Ob dvanaesti uri poziva »Slovenski Gospodar« vse merodajne faktorje, da ne odlagajo več prave in edine izdatne pomoči kmetiskemu stanu!

*

25letnico obstoja je slavila celjska Ljudska posojilnica, kateri načeljuje od njenega početka do danes g. profesor Anton Cestnik.

Krivična neenakost glede cen. (Dopis od št. Petra pri Mariboru.) Sadna kupčija slabo uspeva. Ponujajo nam po 75 par za 1 kg. Naj se sadjarji ne prenačijo s prodajo. Trgovci s sadjem so se organizirali in oni nam diktirajo cene. Kaj pa bi bilo, če bi se sadjarji združili in oni narekovali ceno sadju, ne pa da se pustimo tako od raznih špekulantov izrabljati. Položaj kmeta je dandanes vse več kot slab. Cene vsem pridelkom, ki jih prideluje kmet, kakor tudi živini, so padle za več sto odstotkov. Kar pa rabi kmet, pa ima iste cene kot pred par leti, zlasti velja to za železnino. Kmetje bomo morali prirediti drugače gospodariti, kupiti le to, kar je res neobhodno potrebno in tako se bo moral tudi mestni trgovec, če bo hotel živeti, zadovoljiti z manjšim dobičkom. Večkrat čitamo v raznih dnevnikih, da so se cene na trgu za življenske potrebščine, razno sadje, znižale in da bi bilo še to in ono za znižati. Nič pa ne čitamo, da bi se časopisje zavzelo tudi za kmeta ter zahtevalo znižanje cen železnine, blaga in drugih potrebščin, ki jih kmet potrebuje. Čudno in skoro nerazumljivo, če pomislimo, da je vendar kmet temelj družine, naroda, države. In najmanj zaslonbe ima kmet, kamorkoli pride, pač pa velike dolžnosti, pa malo pravic. Treba bo novega Matije Gubca, da bo zdramil kmeti rod, da se bo zavedal svojega poslanstva, svojih dolžnosti, pa tudi pravic.

Zadružna šola v Ljubljani. Tudi letos se prične zadružna šola v Ljubljani. Začetek je dne 17. oktobra (vpisovanje), konec pa zadnje dni pred Veliko nočjo. Povsod, kjer se zanimajo za zadružništvo, naj skrbijo, da bo kdo, ki se je izučil v zadružni šoli, sodeloval pri njihovih zadrugah. Tako pridemo pri zadrugah do spretnega vodstva in do pravičnega razvoja zadružništva. Kdor hoče priti v zadružno šolo, naj se obrne na svojo domačo zadrugo, ki mu bo dala potrebna pojasnila, ali pa naravnost na Zadružno zvezo v Ljubljani. Poudarjamo pa, da je treba vložiti prošnje za sprejem potom Zadružne zveze že do konca septembra.

Žiže. V nedeljo dne 18. t. m. se po rani sv. maši vrši pri čebelnjaku g. šolskega upravitelja Časla čebelarji poučni tečaj pod vodstvom znanega strokovnjaka g. H. Peternela. Čebelarji od blizu in daleč prisrčno povabljeni!

*

Cene in sejmska poročila.

Mariborski svinjski sejem dne 9. sept. 1932. Na ta svinjski sejem je bilo pripeljanih 191 svinj. Cene so bile sledeče: Mladi prašički 5—